

Marton Digernes

49 år. Oppvokst på Ree, bur på Lyefjell.

Gift med Ann Elin og far til Ådne (17) og Sindre (19).

Aktuell: Formann i Bryne CK.

Sykkelsjefen

Marton Digernes synes det er mer slitsomt å løpe et maraton enn å sykle 54 mil, fra Trondheim til Oslo.

NÆRBILDE

TRUDE HÅLAND | tekst og foto
trude@jbl.no

– Du får jo ikke hvile når du løper. På sykkelen kan du hente deg inn i nedoverbakkene, sier Digernes som har to maraton, henholdsvis i New York og London, samt en fullført styrkeprøve bak seg.

– Trondheim - Oslo gjør jeg nok ikke om igjen, 16 timer er fryktelig lenge å sitte på sykkelsetet, sier han og smiler.

Veddemål

Det betyr ikke at han synes sykkel er kjedelig. For selv om Digernes snart skal starte opptreningen til sitt tredje maraton, i Berlin i september, dreier det meste av hverdagen seg om sykling.

– Han er ikke halve Bryne Cykleklubb, han er hele. Det er slik det er, sier et medlem med lang farts- og som vet hva han prater om.

Det er ti år og en del kilo siden Digernes ble medlem i klubben.

– På den tida var jeg 120 kilo, og slet litt med ryggplager. Syklinga startet med et veddemål på nyttårsaften med en kompis. Vi skulle gjennomføre Nordsjørippet. Det var i 2002. Med spinningtimer og bare få turer utendørs, kom jeg i mål på litt over fire timer. Da bestemte jeg meg for at tida skulle forbedres med minst en time til neste år. Derfor meldte jeg meg inn i Bryne CK, forteller han.

Det tok ikke lang tid før han ble styremedlem. Deretter ble han kjøpt nestformann, før han i vinter tok over formannsvervet.

– Jeg liker når det skjer ting, og i stedet for å sitte på sidelinja å vente, kan jeg like så godt ta i et

– 16 timer er fryktelig lenge å sitte på sykkelsetet.

tak. Og så begynte bare ballen å rulle, smiler han.

– Som en familie

Ulike roller i Rogaland Sykkelskrets, der han blant annet i seks år hadde ansvar for turrundene, og de siste fire årene involvert i Norges Cykleforbund der han har sittet i to utvalg; terreng og sykkelcross, vitner om et stort engasjement. I tillegg er han dommer i aktive ritt i distriktet.

– Jeg trives veldig godt i sykkelmiljøet. Det er noe med typen folk, av den utholdende sorten, de som ikke gir opp. Vi er som en stor familie, sier Digernes fornøyd.

Der er han også med kona Ann Elin, som han har fått med i samme miljø. Om hun ikke sykler fullt så mye, er hun en viktig brikke i forbindelse med Bryne CKs mange arrangement i løpet av sesongen.

– Jeg er heldig. Hun er veldig tålmodig - og snill som stiller opp og hjelper, sier han om ektefellen de siste 23 årene.

Tilfeldighetene ville ha det til at utestedene i Bryne sentrum ble litt for kjedelige for han og noen kompis, som en lørdag kveld på midten av åttitallet prioriterte konsert på De Røde Sjøhus i Stavanger. Der var også Ann Elin, på besøk fra Sveio.

– Jeg var litt uheldig og ble skadet i hånda like etter, og det førte til en ukes sykemelding. Så jeg fikk ekstra god tid til å bli kjent med henne, ler han og blunker til hun som sitter i stolen like ved siden av.

Panoramautsikt

Fra huset på toppen av Lyefjell, er

det panoramautsikt over jærlandskapet langt der nede. Himmel møter hav i horisonten. Snart ser det ut som regnet skal piske mot vinduene i biblioteket, der lenestolene står strategisk plassert i forhold til utsikten.

– Vi ser værsiftene, og kan nesten angi eksakt når det begynner å plaske ned. Det er fascinerende, sier Digernes.

Utenfor de store vinduene er en romslig terrasse, som til tross for et utsatt sted, er skjermet for vinden. Digernes er byggmester av yrke og tenkte på nettopp det da han tegnet huset med villmarkskledning, som stod ferdig i 1990.

– Jeg hadde min første dag i lære under arkitekt Per Line, og ble naturlig nok påvirket av stilen. På taket ligger Sandnes-panner, mesteparten fra en gard på Klepp. Jeg visste hvordan jeg ville ha det. Og jeg er glad vi har fått en lun terrasse, så her har vi ofte besøk, sier han.

Byggmester

Etter læretiden var Digernes medeier og daglig leder hos Jens Gerlach Sørensen, før han solgte seg ut av firmaet og tok over som ansvarlig for salg av byggevarer på engrossiden hos Sørbø Trelast. Men etter to år ble han for rastløs, og søkte nye utfordringer. Det førte han til danske Velux, som er verdens største takvinduproducent.

– Jeg var heldig, vi er omtrent monopolist på markedet. Det er en jobb jeg stortrives i, og har hatt i snart 15 år. Jeg har ansvaret for salget i Rogaland og Agder-fylkene, opplyser han.

Men også på jobb dreier det seg litt om sykling. I 2003 tok han initiativet til et eget bedriftslag for byggebransjen, Team Velux Isola Leca.

– Nå er vi 150 i den gruppa som

– Første dag i lære var under arkitekt Per Line, og jeg ble inspirert av han da jeg bygget mitt eget hus.

skal sykle Nordsjørippet, så vi viser godt igjen, sier Digernes.

Kaptein og dommer

Selv deltar han i vårens vakreste sykkelventyr for 12. gang, og er godt i rute. Totalt deltar 49-åringen i 15-20 ritt hver sesong. Det krever også forberedelser.

– Når jeg ikke er på jobbreise, prøver jeg å få tid til morgenspinning to ganger i uka. I tillegg kommer trening med Team Velux hver torsdag. Og så kommer rittene stort sett å søndager. Er jeg heldig, klarer jeg å få til en sykkelturnirsdager også, sier Digernes, som siste helgen i mai skal sykle sesongens lengste ritt. De 22 milene fra Kristiansand til Hovden er ikke halvparten av styrkeprøven han var med på for åtte år siden.

– Det er passe langt og veldig kjekt å være med på. Jeg er kaptein for et Bryne CKs to lag, og vi håper å komme i mål på rundt seks timer, sier han.

Hobbyfotograf

Rapporter og bilder fra rittene som arrangeres i distriktet, havner fort på Bryne CKs hjemmeside. Siste deltaker har knapt rullet over målstreken, og kan kjapt ved et tastetrykk på smarttelefonen se bilder og resultat på skjermen. Mye er takket være Digernes.

– Når jeg ikke sykler selv, liker jeg å kjøre rundt i løypa på jakt etter gode motiv. Jeg liker å fotografere, og det er en hobby jeg håper å få bedre tid til etter hvert, sier han.

På den ene veggen som ikke er dekket av bøker, henger et bilde i sort hvitt. Motivet er ei klynge ryttere på vei gjennom Sælandskogen i retning Undheim. Frodige, tunge grener skaper en trolsk stemning.

– Jeg liker godt dette bildet, og trengte ikke kjempe så mye med

kona for å henge det opp heller. Hun synes også det passet godt her, smiler han.

Selvlært på data

Digernes har lært alt han kan om data og programmering selv. Det har etter hvert ført til at han administrerer ikke mindre enn 14 nettsider. Stort sett går det i sykling. En av dem er den meritterte proffssyklisten Gunn-Rita Dahle Flesjås.

– Jeg var med teamet hennes til OL i Beijing i 2008, der ansvaret var fotografering. Det var en utrolig flott opplevelse og erfaring, sier Digernes, som opplever gode besøkstall for Bryne CKs egen side, spesielt like etter et ritt.

– Du vet, disse 40-50-åringene er ivrige etter å se seg selv i full fres i løypa, ler han.

Nøkkelen for å få medlemmer og andre til å klikke seg inn hver dag, er kontinuerlige oppdateringer.

– Det er ikke jeg som legger ut alle nyhetene, jeg har folk rundt meg som har tilgang og som er flinke til å oppdatere sidene våre, sier han.

– Jeg er heldig som har ei tålmodig kone.

Kobler av

Selv om det nærmest går i ett, med administrativt arbeid i Bryne CK, trening og krevende jobb utenom, er Digernes flink til å hente seg inn. Lesing er en fin avkobling, og både han og kona tyr til ei bok når de skal slappe av. Hylene i biblioteket bugner over av litteratur i ulike sjangre, så nå er det pocketbøker eller nedlasting til nettbrett som gjelder. De to sistnevnte er også lettere å ta med på reise, som ekteparet Digernes er glade i. Hytta i Sveio blir stadig mindre brukt, til fordel for utenlandsturer.

– I påsken gikk turen til Spania, og dit skal vi også på sommerferie. Vi liker oss god i varmen, sier Digernes.

Men ingen tur uten at tohjulingen er med. Den forholdsvis lette racersykkelen får alltid plass på flyet.

– Ja, det blir alltid noen sykkel-turer når vi er på ferie, smiler han.

I Tour-løypa

Og sitter han ikke oppå setet selv, hjelper han de som får trøbbel underveis. Som i fjor sommer, da familien var på ferie i Frankrike for å få med seg flere etapper av Tour de France. Plutselig befant Digernes seg midt i løypa.

– Det var noen som saboterte ved å strø tegnestifter i veien, og da var jeg plutselig i gang med å skifte dekk for en av deltakerne. Det var helt utrolig. Spesielt artig var det for yngstesønnen vår, som kan «alt» om sykling, og lenge ønsket han å bli sykkelreporter, sier Digernes.

Det er ikke vanskelig å skjønne hvor interessen kommer fra.

– Ingen av sønnene mine sykler aktivt, de er mer hekta på innebandy. Og jeg har tilbragt en god del timer på sidelinja når de har spilt fotball, understreker han.

Men det er mange år og en del kilo siden.